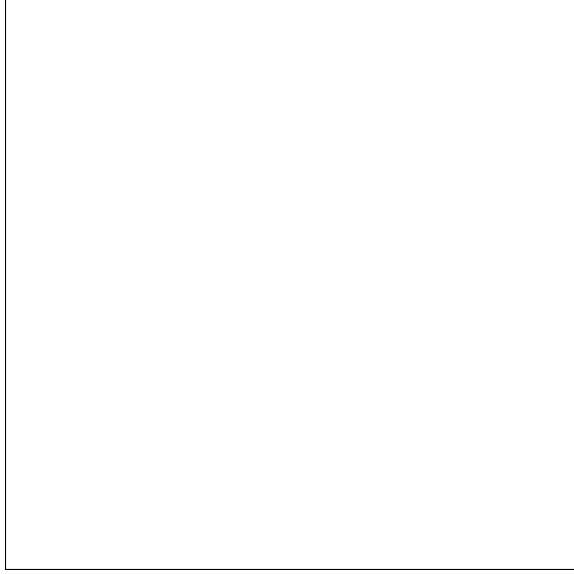

(uten bilder)

✎ Nicola Rijdsdijk
🔊 Maya Marshak
📄 Nataliai Naiavko
😊 ukrainsk / nynorsk
|| nivå 3

Маленька націнка: історія Вангари
Maatai
Eit lite frø: Historia om Wangari Maathai

Barnebokker for Norge

barnebokker.no

Маленька націнка: історія Вангари!

Maatai / Eit lite frø: Historia om Wangari!

Maathai

Skrevet av: Nicola Rijdsdijk

Illustrert av: Maya Marshak

Oversatt av: Nataliai Naiavko (uk), Espen Stranger-
Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebokker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebokker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

У селі на схилах гори Кенії у Східній Африці маленька дівчинка працювала на полі зі своєю мамою. Дівчинку звали Вангарі.

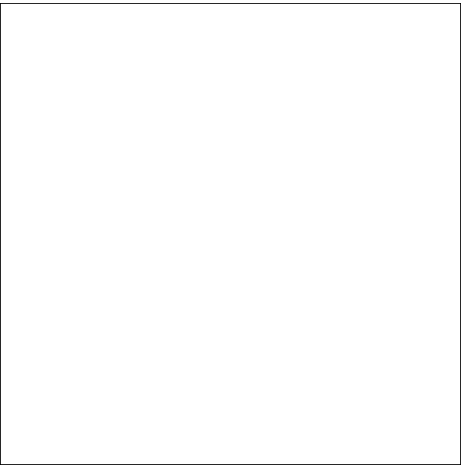
...

I ein landsby ved foten av Mount Kenya i Aust-Afrika arbeidde ei lita jente saman med mor si på åkeren. Wangari heitte ho.

Wangari var glad i å vera ute. Familien hadde ein kjøkkenhage. Der vende ho grønsakshagen med macheten sin. Ho stakk små frø ned i den varme jorda.

...

Вангарі подобалося провадити час на вулиці. Вона розпушувала ґрунт своїм мачете у сімейному садку. Вона саджала маленькі насінинки у теплу землю.

Захід сонця був її улюбленим часом дня. Коли вже було надто темно, щоб бачити рослини, Вангарі знала, що пора йти додому. Вона йшла вузькими стежками через поля і переходила через річки.

...

Ho syntest den beste tida på dagen var rett etter solnedgang. Når det vart for mørkt til å sjå plantene, visste ho at det var på tide å gå heim. Ho gjekk langs smale stiar på markene og over bekkar på vegen sin.

Вангарі померла у 2011 році, але ми завжди згадуємо її, коли бачимо гарне дерево.

...

Wangari døydde i 2011, men vi kan tenkja på henne kvar gong vi ser eit vent tre.

Вангарі була розумна дівчинка і з нетерпінням чекала,

коли вже піде до школи. Але її мама і тато хотіли, щоб

вона залишалася вдома і допомагала їм. Коли їй

виповнилось 7 років, її старший брат переконав

батьків віддати її до школи.

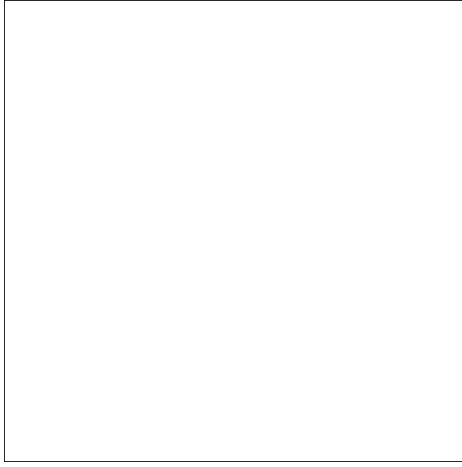
...

Вангарі var ei flink jente og ville gjerne byrja på skulen.

Men mora og faren ville at ho skulle vera heime og hjelpe

til. Då ho vart sju år, overtalte storebroren mor og far til å

la henne få gå på skulen.

Вангарі барато працювала. Люди у цілому світі це

побачили і дали їй відому почесну нагороду. Вона

називається Нобелівська премія миру. Вангарі стала

першою африканкою, яка отримала цю нагороду.

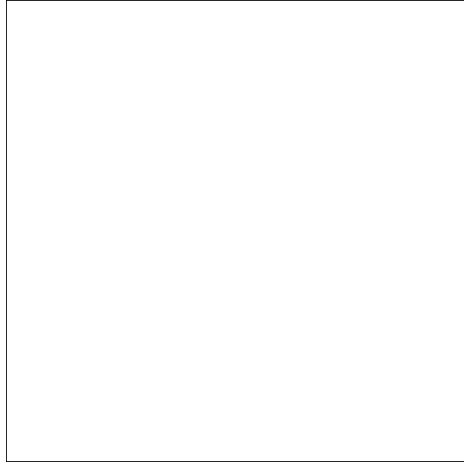
...

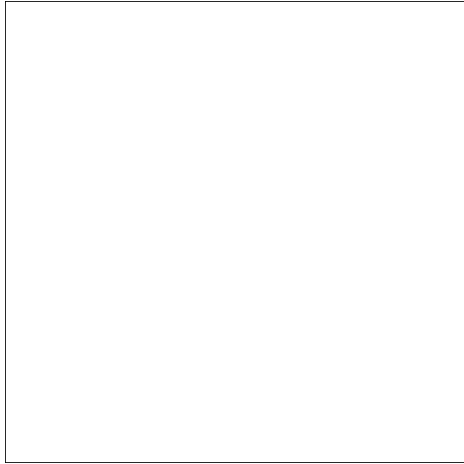
Wangari hadde arbeidd hardt. Folk over heile verda la

merke til det, og dei gav henne ein berømt pris. Han vart

kalla Nobels fredspris. Ho vart den første afrikanske

kvinnasom fekk han.

Вона любила вчитися! Вангарі дізнавалася все більше і більше з кожної книги, яку вона прочитала. Вона так добре вчилася, що її запросили на навчання у Сполучені Штати Америки. Вангарі була дуже щаслива! Вона хотіла дізнатися про світ більше.

...

Ho likte å læra! Wangari lærde meir og meir for kvar bok ho las. Ho vart så flink på skulen at ho vart invitert til å studera i USA. Wangari vart så glad! Ho ville læra meir om verda.

Пройшов час. Із нових дерев вирости ліси, знову потекли річки. Ініціатива Вангарі поширилася на всю Африку. Сьогодні мільйони дерев вирости із насіння Вангарі.

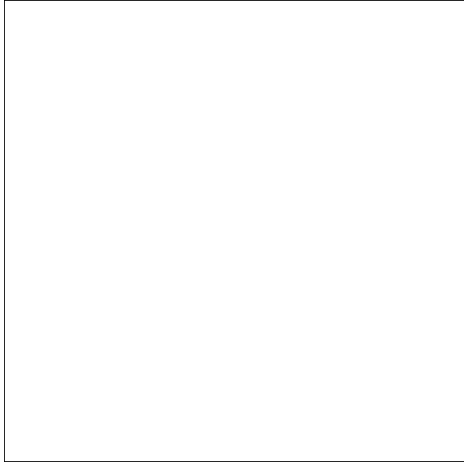
...

Tida gjekk, og dei nye trea voks og vart til skog, og det kom vatn i elvene igjen. Historia om Wangari spreidde seg over heile Afrika. I dag er det millionar av tre som har vakse opp frå Wangaris frø.

Вангари вивчила барато в америкаанському університеті. Вона вивчала рослини і як вони ростуть. Вона часто згадувала, як вона виростала, як грала різні ігри із своїм братом у тіні дерев у красивих лісах Кенії. . . .

Вангари lærde mykje nytt på det amerikanske universitetet. Ho studerte planter og korleis dei veks. Og høgsa korleis ho hadde vakse opp sjølv: i leiker og spel med brønne sine i Kenyas venge skogar.

Вангари знала, що треба робити. Вона навчила жінок вирощувати дерева із насіння. Жінки продавали дерева і мали гроші для сім'ї. Жінки були щасливі. Вангари допомогала їм відчутти себе сильними. . . .

Вангари visste råd. Ho lærde kvinnene å planta tre ved å så frø i jorda. Kvinnene selde trea og brukte pengane til det beste for familien sin. Dei vart veldig glade. Вангари hadde fått dei til å føla seg sterke og mektige.

Чим більше вона вчилася, тим сильніше усвідомлювала, як вона любить людей Кенії. Вона хотіла, щоб вони були вільні і щасливі. Чим більше вона вивчала, тим більше вона згадувала свій африканський дім.

...

Ho skjønte ho var glad i folk frå Kenya jo meir ho lærde. Ho ville dei skulle vera glade og frie. Og jo meir ho lærde, desto meir hugsa ho heimen sin i Afrika.

Коли Вангарі закінчила навчання, вона повернулася у Кенію. Але її країна змінилася. З'явилися величезні ферми на полях. Жінки не мали дров, щоб приготувати їсти. Люди були бідні, а діти голодні.

...

Då ho var ferdig med å studera, drog ho tilbake til Kenya. Men landet hennar var forandra. Kjempestore bondegardar strekte seg utover i landet. Kvinnene hadde ikkje ved til å tenne bål for å laga mat. Folk var fattige og born svalt.